

Č. 6693.

Honební právo (Čechy) : * Platnost volby honebního výboru dle § 9 čes. honeb. zákona není podmíněna sestavením formelního seznamu voličů.

(Nález z 3. září 1927 č. 18.199.)

Prejudikatura : Boh. 4579/25 a 4614/25 adm.

Věc : Adolf K. v Z. (adv. Dr. Jiří Korent z Prahy) proti Zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. str. adv. Dr. Lad. Wopršálek z Prahy) o volbu výboru honebního společenstva.

Výrok : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody : Výměrem ze 4. července 1925 zrušila osk v Mladé Vožici ke stížnosti Adolfa K. volbu honebního výboru v Z. z důvodu, že pro volbu byly sestaveny nesprávné volební seznamy, ježto v nich nebyli zapsáni noví nabyvatelé půdy podrobené poz. reformě, a vyslovila, že zrušuje i pronájem honitby usnesený nesprávně zvoleným hon. výborem.

Ke stížnosti hon. výboru zsv v Praze nař. výměrem toto rozhodnutí osk. zrušil, vzal volbu hon. výboru na vědomí a uložil osk-i, aby o sporném pronájmu meritorně rozhodla.

O stížnosti na rozhodnutí toto podané uvážil nss takto:

Stížnost má za to, že volba hon. výboru v Z. vykonaná dne 29. března 1925 jest neplatna proto, že byla provedena na základě neúplného seznamu voličů, když do něho nebyly pojaty osoby, které přidělem nabyly půdy ze zabraného velkostatku v Z., a tím staly se členy hon. společenstva, a tvrdí, že nutným předpokladem platné volby hon. výboru jsou seznamy voličů obecním starostou řádně sestavené.

Nss nedal názoru tomu za pravdu.

Paragraf 9 hon. zák. žádá k platnosti volby hon. výboru toliko, aby se volba způsobem v místě obvyklým na 14 dní rozepsala, a aby se všichni členové společenstva honebního k ní obeslali, i aby se volby zúčastnila aspoň čtvrtina veškerých hlasů buď osobně nebo plnomocníkem, jak ustanoveno řádem volení v obcích; sestavení zvláštních seznamů voličů zákonem předepsáno není. Dle § 9 hon. zák. děje se volba za vedení ob. starosty, jenž jako úřední osoba má býti zárukou, že při volbě dojde výrazu pravá vůle voličů, resp. jejich většiny. Pokud hon. zákon sám nemá v tom směru bližších předpisů, jest stanovení postupu při volbě ponecháno úvaze ob. starosty volbu řídícího, který jest ve svých dispozicích omezen jen požadavkem plynoucím ze samé podstaty vol. aktu, aby všem oprávněným voličům bylo umožněno svobodně volbu vykonati a aby výsledek volby mohl býti spolehlivě a správně zjištěn. (Srovn. nál. Boh. 4579/25 adm., v němž vysloven jest i právní názor, že předpisy vol. řádu do obcí z r. 1864, jehož se cit. § 9 dovolává, mimo ustanovení o hlasování zmocněncem pro volby do hon. výboru neplatí). Seznam voličů může zajisté býti ob. starostovi vhodnou pomůckou při plnění tohoto úkolu, není však nezbytným, když lze i bez takového seznamu voličů bezpečně zjistiti, došla-li v mezích § 9 hon. zák. výrazu pravá vůle společenstva honebního. Není tedy nezákonný právní názor

žal. úřadu, že pro otázku platnosti volby není rozhodující sama o sobě okolnost, že noví nabyvatelé půdy nebyli zapsáni v seznamu voličů.

Nálezu Boh. 4614/25 adm. stížnost dovolává se tu neprávem, ježto v nář. tom obíral se nss toliko otázkou členství drobných pachtýřů podle zák. z 27. května 1919 č. 318 Sb. v hon. společenstvu, o něž však tu nejde, když žal. úřad, jak svědčí obsah jeho rozhodnutí, o členství osob, jež nabyly přidělem pozemků ze zabraného majetku, vůbec pochybností neměl.

Pokud bylo by lze ve stížnosti spatřovati námitku, že vzhledem k neúplnosti seznamů voličských nebylo možno zjistiti, zda skutečně — jak § 9 hon. zák. předpisuje — aspoň čtvrtina všech hlasů zúčastnila se volby, dlužno na to odpověděti, že zjištění to jest ovšem nutné, ale — jak shora uvedeno — nemusí se státi na základě formelních vol. seznamů, jak je zná ob. řád vol., nýbrž i způsobem jiným.

Podle spisů správních konal žal. úřad šetření, zda se skutečně čtvrtina všech hlasů zúčastnila volby, dospěl ke kladnému zjištění a zjištění to také v nář. rozhodnutí konstatoval a uvedl, proč za to má, že volba hon. výboru, přes to že noví nabyvatelé půdy nebyli zapsáni v seznamu voličů, vyhovuje předpisům § 9 hon. zák., a že volbou došla výrazu pravá vůle hon. společenstva. Že by toto zjištění neodpovídalo pravdě, stížnost nebéře v odpor námitkou podle § 18 zák. o ss řádně konkretisovanou. Nemůže proto nss po této stránce nář. rozhodnutí podrobiti své kognici.

Č. 6694.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko) : V pensijních nárocích vdovy po župním cestáři podle statutu býv. župy zemplínské.

(Nález z 5. září 1927 č. 17.928.)

V ě ě : Marie D. v P. proti župnímu úřadu v Košicích stran vdovské pense.

V ý r o k : Nář. rozhodnutí, pokud jím bylo vysloveno, že se přiznání zaopatřovacích požitků se zřetelem na § 46 pensijního statutu býv. župy zemplínské nemohlo provést, zrušuje se pro nezákonnost. Jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Podáním z 11. srpna 1925 žádala st-lka, vdova po župním cestáři, o přiznání vdovské pense uvádějíc, že dle připojených dokladů její zesnulý manžel byl až do smrti župním cestářem, a že smrt dle připojeného lékařského vysvědčení nastala následkem zlomení nohy, jež se mu přihodilo při výkonu cestářské práce. Nář. rozhodnutím nebylo žádosti st-lčině za přiznání vdovské pense vzhledem na ustanovení § 39. odst. 2 žup. pens. statutu býv. župy zemplínské č. 1065/18000/1913 vyhověno, ježto podle cit. ustanovení pens. statutu mají župní zaměstnanci, kteří překročili 40. rok svého věku a teprve v tomto věku do župní služby vstoupili, jen v tom případě nárok na odpočivné požitky, jestliže započítatelná služba činila aspoň 10 roků. Předpoklad tento u zemřelého manžela st-lčina splněn není, ježto do župní služby vstoupil dnem 31. ledna 1911 po dokonaném 40. roku věku a dne 16. prosince 1917 zemřel, a tedy nároku na pensí nenabyl. Přiznání za-